

Sygn. akt V KZ 72/13

POSTANOWIENIE

Dnia 22 października 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Przemysław Kalinowski

w sprawie A. L.

po rozpoznaniu zażalenia skazanego na zarządzenie przewodniczącego

II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 10 września 2013 r.

w przedmiocie odmowy przyjęcia wniosku skazanego o wznowienie postępowania

w sprawie zakończonej wyrokiem Sądu Okręgowego w S.

na podstawie art. 437 kpk

postanowił

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym zarządzeniem odmówiono przyjęcia wniosku skazanego A. L. o wznowienie postępowania w sprawie Sądu Rejonowego w S., zakończonej wyrokiem Sądu Okręgowego w S.

Podstawą odmowy przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania był brak sporządzenia i podpisania tego pisma procesowego przez adwokata albowiem obrońca wyznaczony z urzędu do zbadania przedmiotowej sprawy nie stwierdził istnienia podstaw do sporządzenia stosownego wniosku, a skazany, wezwany do uzupełnienia braku formalnego własnego wystąpienia, nie usunął tego braku w wyznaczonym terminie.

Rozstrzygnięcie to zaskarżył skazany A. L., kwestionując dopuszczalność wydania wobec niego wyroku zaocznego w przedmiotowej sprawie.

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Zażalenie A. L. nie mogło zostać uwzględnione. Przypomnieć trzeba, że stosownie do dyspozycji art. 545 § 2 kpk wniosek o wznowienie postępowania (o ile nie pochodzi od prokuratora) jest objęty przymusem adwokackim. Oznacza to bezwzględny obowiązek sporządzenia i podpisania tego pisma procesowego przez adwokata lub radcę prawnego. Ograniczenie to uniemożliwia przystąpienie do merytorycznego badania okoliczności podnoszonych przez skarżącego. W tej sprawie, ustawowe wymaganie związane z tzw. przymusem adwokackim nie zostało spełnione albowiem obrońca wyznaczony z urzędu do zbadania akt i sporządzenia opinii w przedmiocie istnienia podstaw do wznowienia postępowania, wypowiedział się w tej kwestii negatywnie. Ta przeszkoda procesowa nie została – jak dotychczas – usunięta i zgodnie z obowiązującym porządkiem prawnym jej skutki są wiążące również dla Sądu Najwyższego. Jednocześnie zauważyć należy, że wniesiony środek odwoławczy nie zawiera jakichkolwiek zarzutów pod adresem zaskarżonego rozstrzygnięcia ani też argumentów mogących przemawiać za jego uwzględnieniem. Do tych ostatnich nie należy w szczególności – powtarzana przez autora zażalenia – teza o braku świadomości postępowania sądowego w sprawie Sądu Rejonowego w S. albowiem jest to okoliczność, która ma stanowić przesłankę uzasadniającą wniosek o wznowienie postępowania, a zatem nie może być jednocześnie argumentem wspierającym zażalenie będące innym środkiem zaskarżenia i odnoszącym się do innego – wcześniejszego – etapu postępowania.

Wobec tego, że skarżący nie wykazał aby zakwestionowane zarządzenie dotknięte było wadą natury faktycznej lub prawnej uzasadniającą jego korektę lub uchylenie i ograniczył się do powtórzenia swoich racji, które w tej fazie procedowania nie podlegały jeszcze – z mocy wyraźnego ograniczenia ustawowego – merytorycznej weryfikacji, należało postanowić, jak na wstępie.